WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

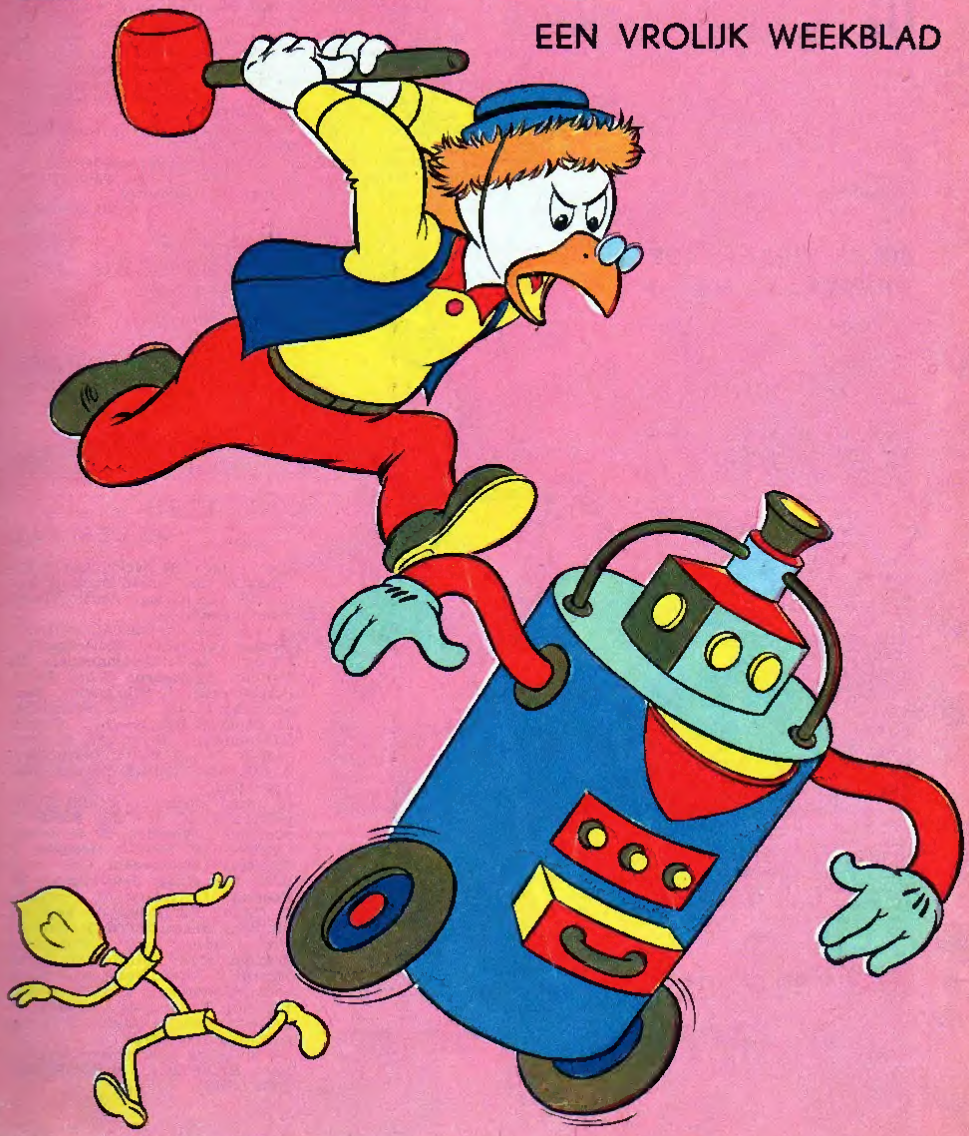

No. 10 9 MAART 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

HEB Ik jullie wel eens iets verteld over mijn nichtje Marianne? Ik geloof van niet, hè? Nou, Marianne is een heel grappig kind. Ze zit nu in de zesde klas van de lagere school en het is haar grote wens om onderwijzeres te worden. Eerlijk gezegd is ze dat nu al een beetje. Haar broertje is een paar jaar jonger en ze doet niets liever dan hem precies vertellen hoe hij moet doen. Maar aan de andere kant kan ze het niet hebben, als iemand haar broertje kwaad doet. Laatst ook weer. Marianne en Hansje, zo heet het broertje, waren allebei uitgenodigd voor een verjaardagsfeestje bij een vriendinnetje. Er waren nog veel meer vriendjes en vriendinnetjes en het was erg leuk. Ze deden allerlei spelletjes en ze kregen een beleboel lekkers. Natuurlijk ook limonade met een rietje. Hansje is een echte ondeugd en bij vroeg aan Marianne: „Zal Ik 'ns heel hard gaan blazen?" „Nee, niet doen, hoor! Dan spettert alle limonade in je gezicht en dan komt het op je kleren!"

Maar als je soms dacht, dat Hansje gehoorzaamde, heb je het mis. Hij blies heel hard door zijn rietje en hij hield daarbij zijn glas scheef. Het gevolg was dat zijn buurjongen allemaal kleverige limonadespetters op zijn trui kreeg. „Sufferd, kijk nou eens wat je hebt gedaan!" mopperde Marianne. „Die vlekken krijgt hij er nooit meer uit, weet je dat wel?"

En zijn buurjongen was nog veel bozer. „Spetter je zelf onder!", snauwde hij. „Ik zal je wel eens!" en meteen gaf hij Hansje een stomp. Maar toen kwam Marianne voor Hansje op. „Bah, durf je wel tegen zo'n kleine jongen! Je laat het, hoor! Breng die trui maar bij ons thuis, dan wast mijn moeder hem wel." En zo was de vrede weer getekend.

Toen ze naar huis liepen, vroeg Hansje: „Krijgt mam die vlekken er dan wel uit?"

„Ach natuurlijk, jó, moeders kunnen toch alles!"

„Dan had zijn eigen moeder die trui dus ook wel kunnen wassen," besloot Hansje wijsgerig.

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 10

Op de stukjes papier, die je hier in de prullenmand ziet dwarrelen, staat een spreekwoord. Door de stukjes, waarop de letters al in de goede volgorde staan, op de juiste wijze achter elkaar neer te leggen, kun je dit spreekwoord te weten komen. Het bestaat in totaal uit vijf woorden. Schrijf het spreekwoord dat de oplossing van deze puzzel is, op een briefkaart en stuur die vóór 14 maart, als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Vergeet niet, je naam en adres duidelijk op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 10". Veel succes!

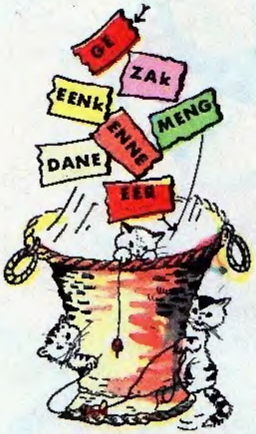

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspelen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de wekelijkse prijswinnaars van Donald Duck nr. 3.
1e prijs: een horloge: Jantje Visser, Schiermonnikoog.
2e prijs: een vier-kleuren ballpoint: Yvonne van Soolen, Rotterdam-7.
3e prijs: een tafeltennisspel: Ela Strijbos, Apeldoorn; Georg Borm, Boschkapelle; J. Schripsema, Bennebroek; H. ten Veen, Steenwijk; M. Baudoin, Den Bosch; I. Comija, Middelburg; L. Schrempft, Amsterdam-Z.; M. de Bruin, Driebergen; A. Rijkboer, Vlieland; Herman Sier, Volendam.
4e prijs: doosje „Donald Duck" postpapier: K. de Jong, Soest; G. van Zouw, Woerden; B. de Ruiter, Garderen; H. Barink, Hengelo; T. Jolmera, Leeuwarden; Ch. v. d. Beel, Den Haag; Jetty Spaar, St. Pancras; H. Regterschot, Enschede; E. Olthof, Damascus, Ar Hep.; H. Stultiëns, Schoonhoven; R. Lathouwers, Geldrop; R. v. d. Wijngaert, Schoten (Blg.); Astrid v. d. Bosch, Weesp; A. Slijter, Zutphen; J. Rozeboom, Oostendorp; J. v. Versevald, Utrecht; T. Arntzen, Huissen; J. Postma, Spijk; J. Dormans, Born; O. Zijlstra, Raauwijk.
De oplossing van prijsvraag no. 8 luidt: HAASTIGE SPOED IS ZELDEN GOED.

* OOM DONALDS BRIEVENBUS *

AART DEETMAN, HARDERWIJK. Hoe gaat het met je Aart? Maak je nu even goed nog huiswerk in het sanatorium? Anders kom je natuurlijk wel achter. Al je Donald Duck-vriendjes wensen je van harte beterschap. Dag, hoor!

BETTY STAM, MIDDELBURG. Wat ken jij veel raadsels, zeg! Maar die kan ik natuurlijk niet allemaal hier beantwoorden. Gaat jullie kanarie zingen, nu het voorjaar wordt? Doe ook de hartelijke groeten aan je zusje Hanny.

JAN WILLEMS, OVERLOON. Wat kreeg ik een lange brief van je! Dat was een hele verrassing. Vind je het leuk om zoveel zusjes te hebben? Je laat je niet door hen op je kop zitten, hoor! Je vader zal wel trots op je zijn.

COBIE KANIS, GRAFHORST. Die arme poes van jullie! Heeft hij nu weer haar op de kale plek? Hij zal van de winter wel een koude staart gehad hebben. Schrijf je me nog eens of hij al helemaal beter is?

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan DONALD DUCK, Postbus 792, A'dam, of aan DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Daag!

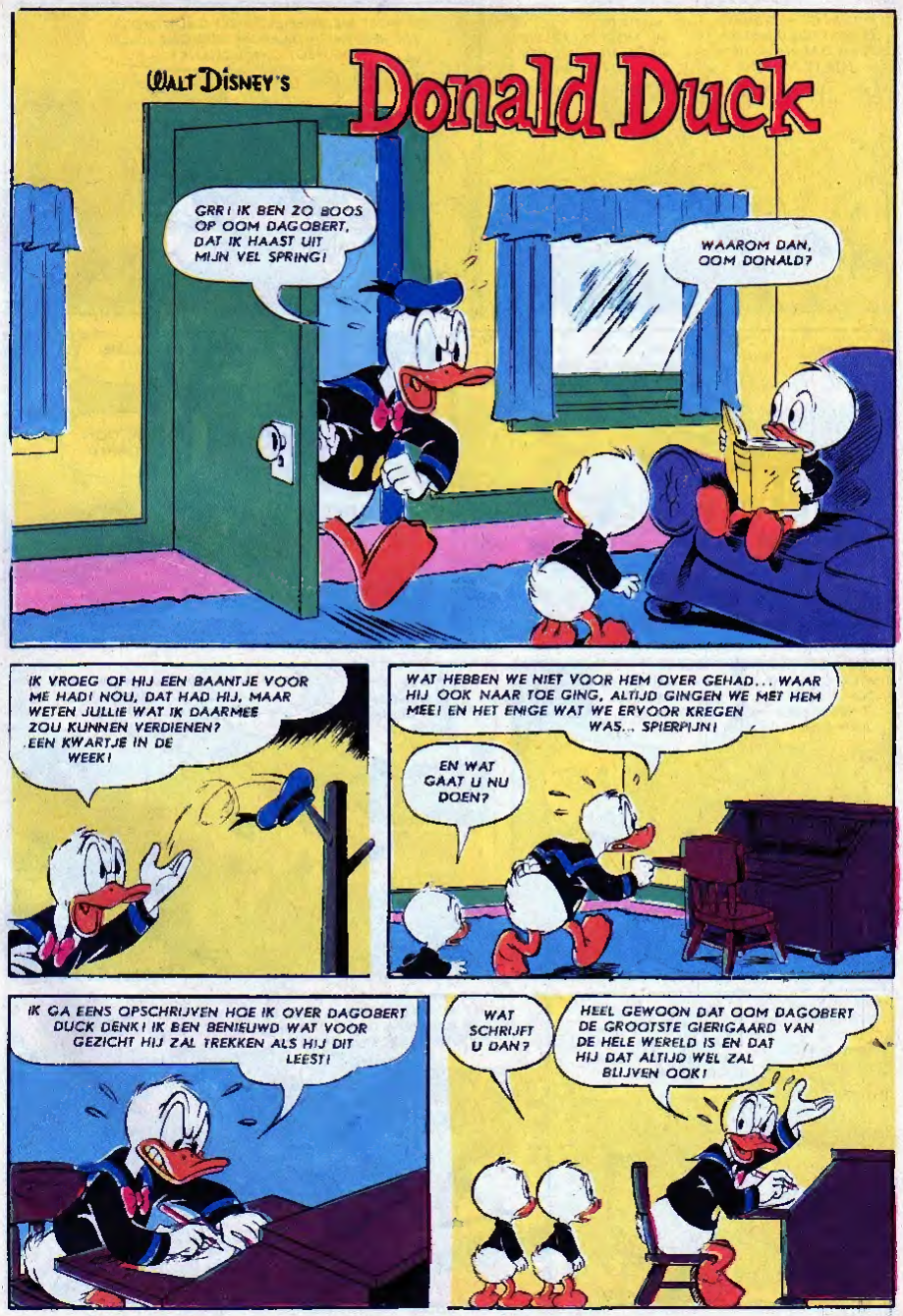
WALT DISNEY'S
Donald Duck
GRR! IK BEN ZO BOOS OP OOM DAGOBERT, DAT IK HAAST UIT MIJN VEL SPRING!
WAAROM DAN, OOM DONALD?
IK VROEG OF HIJ EEN BAANTJE VOOR ME HAD! NOU, DAT HAD HIJ, MAAR WETEN JULLIE WAT IK DAARMEE ZOU KUNNEN VERDIENEN? EEN KWARTJE IN DE WEEK!
WAT HEBBEN WE NIET VOOR HEM OVER GEHAD... WAAR HIJ OOK NAAR TOE GING, ALTIJD GINGEN WE MET HEM MEE! EN HET ENIGE WAT WE ERVOOR KREGEN WAS... SPIERPIJN!
EN WAT GAAT U NU DOEN?
IK GA EENS OPSCHRIJVEN HOE IK OVER DAGOBERT DUCK DENK! IK BEN BENIEUWD WAT VOOR GEZICHT HIJ ZAL TREKKEN ALS HIJ DIT LEEST!
WAT SCHRIJFT U DAN?
HEEL GEWOON DAT OOM DAGOBERT DE GROOTSTE GIERIGAARD VAN DE HELE WERELD IS EN DAT HIJ DAT ALTIJD WEL ZAL BLIJVEN OOK!

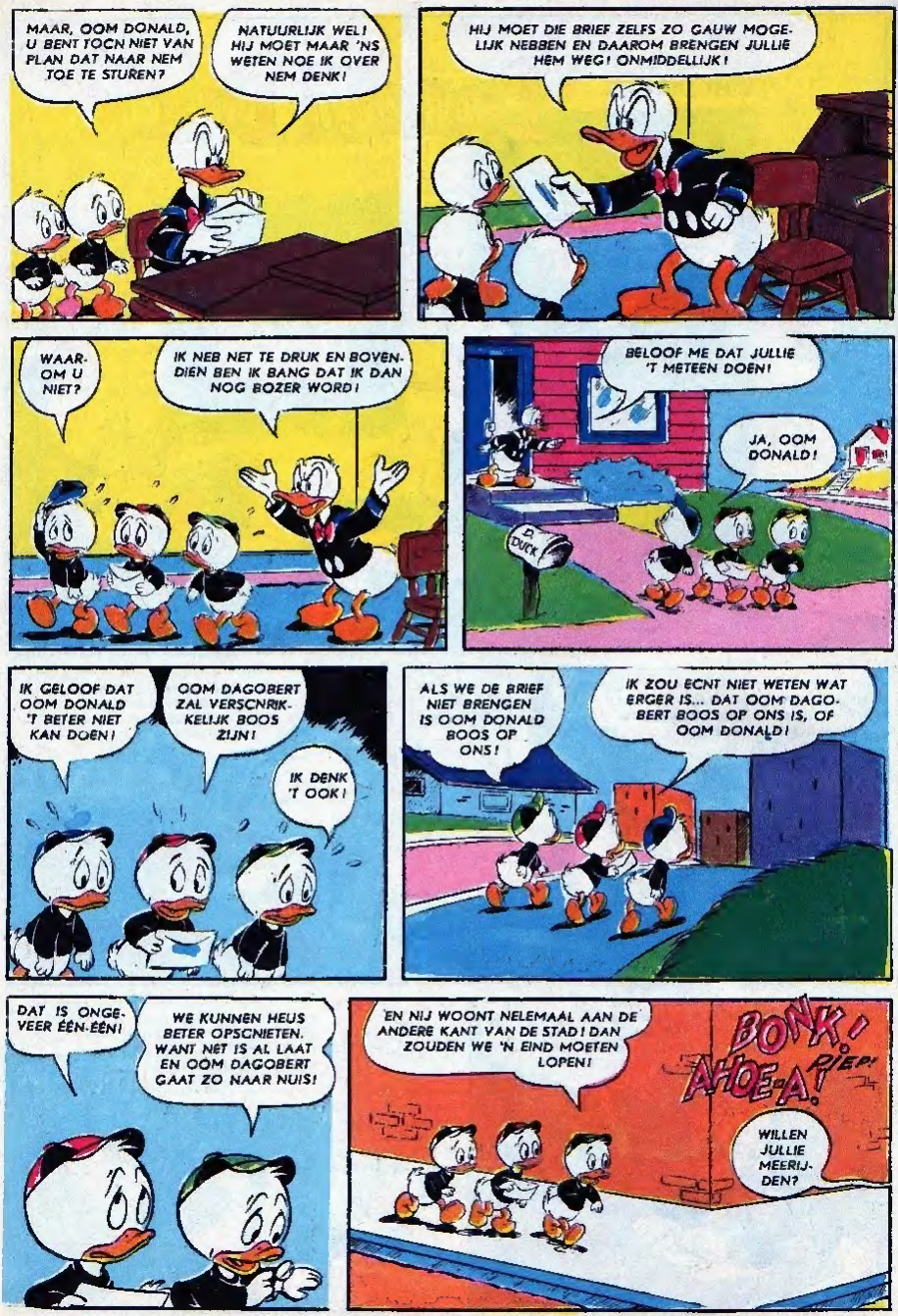
MAAR, OOM DONALD, U BENT TOCH NIET VAN PLAN DAT NAAR NEM TOE TE STUREN?
NATUURLIJK WEL! HIJ MOET MAAR 'NS WETEN NOE IK OVER NEM DENK!
HIJ MOET DIE BRIEF ZELFS ZO GAUW MOGELIJK HEBBEN EN DAAROM BRENGEN JULLIE HEM WEG! ONMIDDELLIJK!
WAAROM U NIET?
IK HEB NET TE DRUK EN BOVENDIEN BEN IK BANG DAT IK DAN NOG BOZER WORD!
BELOOF ME DAT JULLIE 'T METEEN DOEN!
JA, OOM DONALD!
D. DUCK
IK GELOOF DAT OOM DONALD 'T BETER NIET KAN DOEN!
OOM DAGOBERT ZAL VERSCHRIKKELIJK BOOS ZIJN!
IK DENK 'T OOK!
ALS WE DE BRIEF NIET BRENGEN IS OOM DONALD BOOS OP ONS!
IK ZOU ECHT NIET WETEN WAT ERGER IS... DAT OOM DAGOBERT BOOS OP ONS IS, OF OOM DONALD!
DAT IS ONGEVEER ÉÉN-ÉÉN!
WE KUNNEN HEUS BETER OPSCHIETEN. WANT NET IS AL LAAT EN OOM DAGOBERT GAAT ZO NAAR HUIS!
EN NU WOONT NELEMAAL AAN DE ANDERE KANT VAN DE STAD! DAN ZOUDEN WE 'N EIND MOETEN LOPEN!
BONK!
AHOE-A!
PIEP!
WILLEN JULLIE MEERIJDEN?

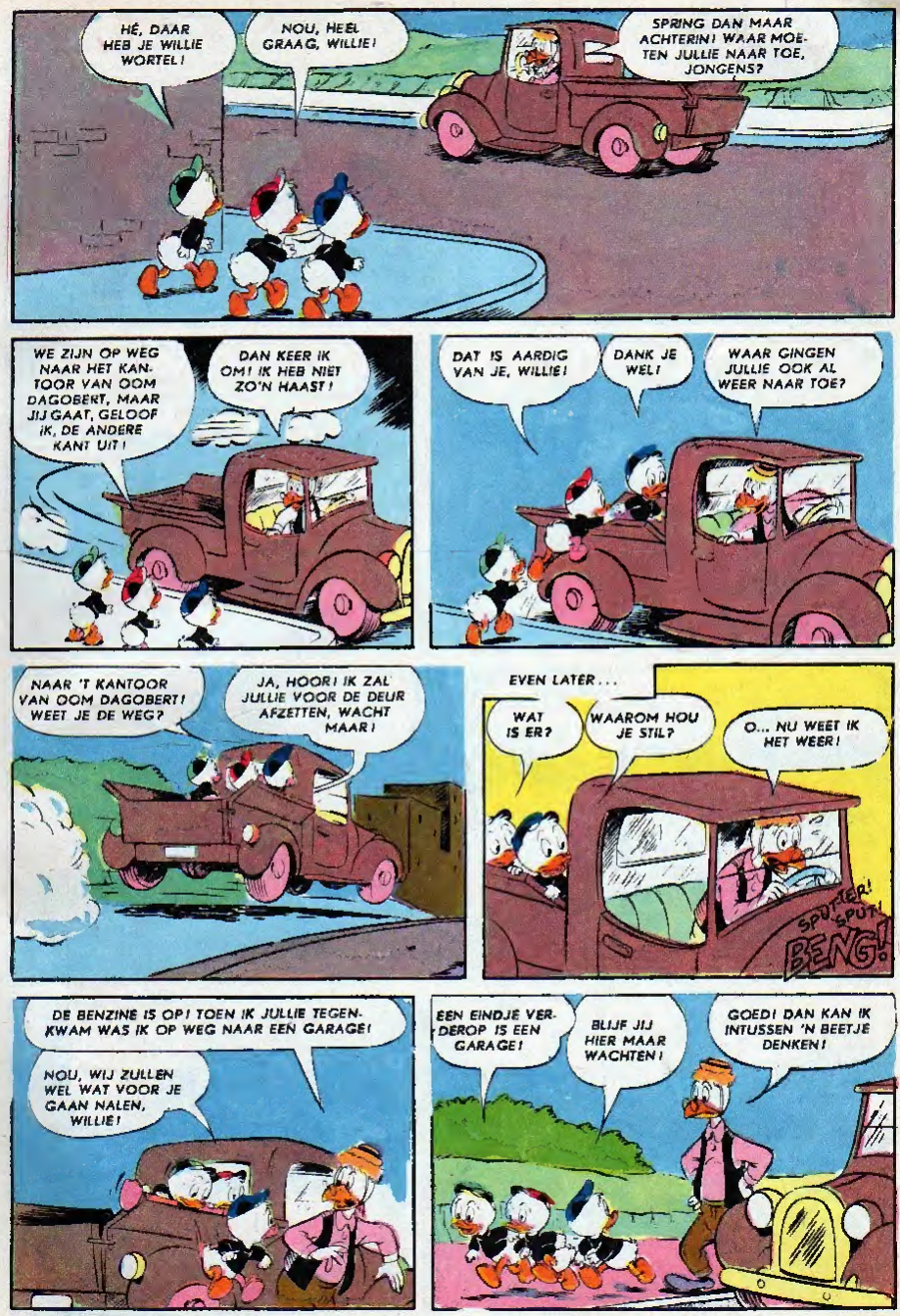
HÉ, DAAR HEB JE WILLIE WORTEL!
NOU, HEEL GRAAG, WILLIE!
SPRING DAN MAAR ACHTERIN! WAAR MOETEN JULLIE NAAR TOE, JONGENS?
WE ZIJN OP WEG NAAR HET KANTOOR VAN OOM DAGOBERT, MAAR JIJ GAAT, GELOOF IK, DE ANDERE KANT UIT!
DAN KEER IK OM! IK HEB NIET ZO'N HAAST!
DAT IS AARDIG VAN JE, WILLIE!
DANK JE WEL!
WAAR GINGEN JULLIE OOK AL WEER NAAR TOE?
NAAR 'T KANTOOR VAN OOM DAGOBERT! WEET JE DE WEG?
JA, HOOR! IK ZAL JULLIE VOOR DE DEUR AFZETTEN, WACHT MAAR!
EVEN LATER...
WAT IS ER?
WAAROM HOU JE STIL?
O... NU WEET IK HET WEER!
SPUTTER! SPUT!
BENG!
DE BENZINE IS OP! TOEN IK JULLIE TEGENKWAM WAS IK OP WEG NAAR EEN GARAGE!
NOU, WIJ ZULLEN WEL WAT VOOR JE GAAN HALEN, WILLIE!
EEN EINDJE VERDEROP IS EEN GARAGE!
BLIJF JIJ HIER MAAR WACHTEN!
GOED! DAN KAN IK INTUSSEN 'N BEETJE DENKEN!

INTUSSEN...
IK DENK DAT DIE OPVLIEGENDE NEEF VAN MIJ NU WEL THUIS IS! IK ZAL HEM OPBELLEN!
WIE KAN DAT ZIJN? ALS DIE JONGENS NU MAAR NIET VERDWAALD ZIJN OF ZO, WANT DAN ZULLEN...
TR-RING!
DONALD? MET OOM DAGOBERT! LEG NU NIET DE TELEFOON NEER, MAAR LUISTER NAAR MIJ!
GOED, IK ZAL WEL LUISTEREN!
JE LIEP ZO NARD WEG, DAT IK NIET EENS DE KANS HAD OM UIT TE SPREKEN! IK HEB NAMELIJK NOG EEN ANDER BAANTJE VOOR JE... GELDPAKHUIZEN STOFZUIGEN!
WAT VERDIENT 'T?
NET IS EEN MOEILIJK BAANTJE, OMDAT HET GELD KAN ZOEKRAKEN... JE KRIJGT HONDERD GULDEN PER WEEK!
HONDERD GULDEN PER WEEK ?!
IK DOE HET!
MOOI! IK WEET DAT IK JE KAN VERTROUWEN, WANT JIJ EN DE JONGENS ZIJN MIJN ERFGENAMEN!
ERFGENAMEN! LIEVE NELP, DAT WAS IK HELEMAAL VERGETEN! MAAR ALS OOM DAGOBERT DIE BRIEF LEEST, BEN IK BANG DAT IK HEEL GAUW GEEN ERFGENAAM MEER VAN HEM ZAL ZIJN!
DE JONGENS MOGEN DE BRIEF NIET AAN HEM GEVEN! ALS IK MAAR NIET TE LAAT BEN... OH, WAT ERG!
BENG!

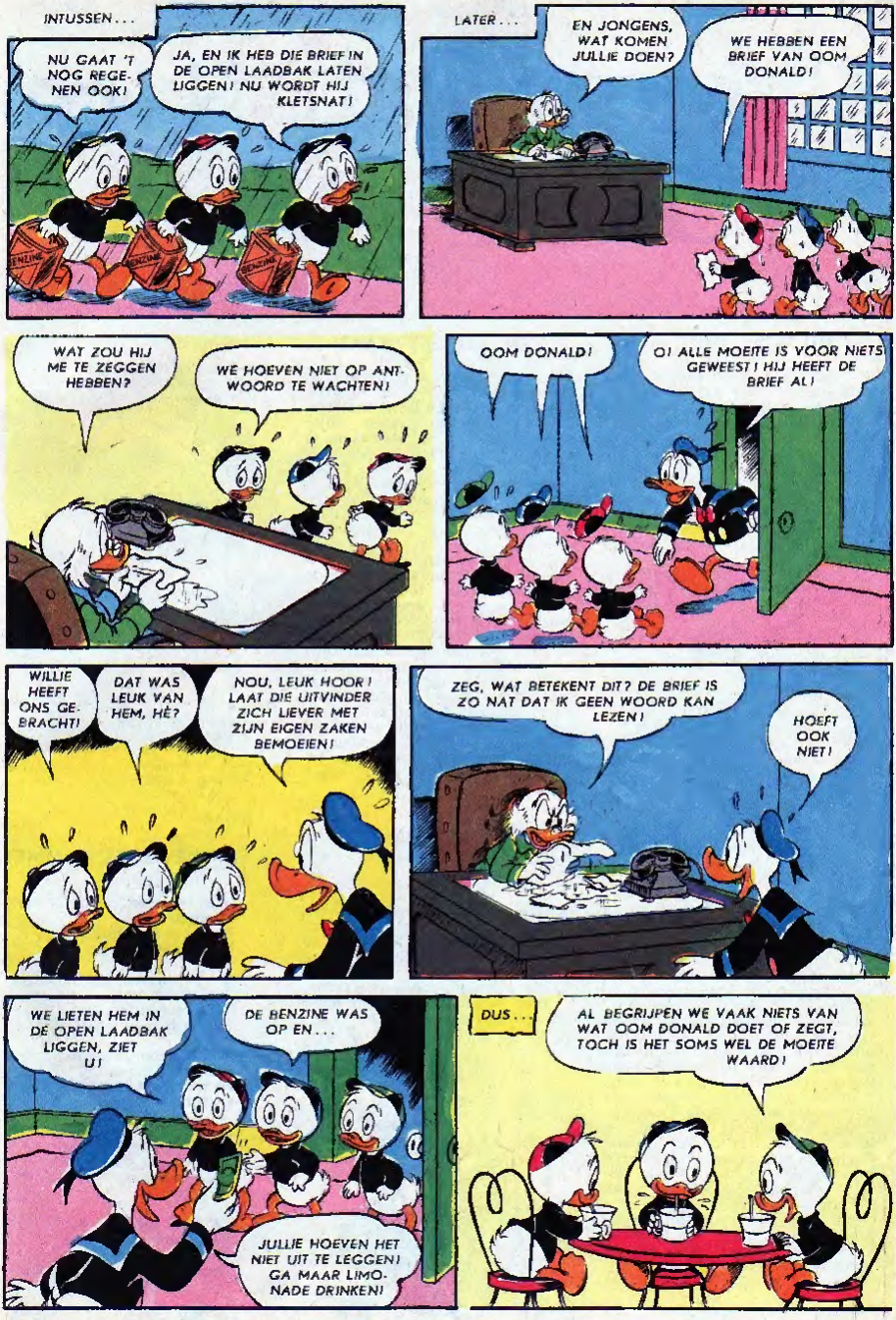
INTUSSEN...
NU GAAT 'T NOG REGENEN OOK!
JA, EN IK HEB DIE BRIEF IN DE OPEN LAADBAK LATEN LIGGEN! NU WORDT HIJ KLETSNAT!
BENZINE
LATER...
EN JONGENS, WAT KOMEN JULLIE DOEN?
WE HEBBEN EEN BRIEF VAN OOM DONALD!
WAT ZOU HIJ ME TE ZEGGEN HEBBEN?
WE HOEVEN NIET OP ANTWOORD TE WACHTEN!
OOM DONALD!
O! ALLE MOEITE IS VOOR NIETS GEWEEST! HIJ HEEFT DE BRIEF AL!
WILLIE HEEFT ONS GEBRACHT!
DAT WAS LEUK VAN HEM, HÉ?
NOU, LEUK HOOR! LAAT DIE UITVINDER ZICH LIEVER MET ZIJN EIGEN ZAKEN BEMOEIEN!
ZEG, WAT BETEKENT DIT? DE BRIEF IS ZO NAT DAT IK GEEN WOORD KAN LEZEN!
HOEFT OOK NIET!
WE LIETEN HEM IN DE OPEN LAADBAK LIGGEN, ZIET U!
DE BENZINE WAS OP EN...
JULLIE HOEVEN HET NIET UIT TE LEGGEN! GA MAAR LIMONADE DRINKEN!
DUS...
AL BEGRIJPEN WE VAAK NIETS VAN WAT OOM DONALD DOET OF ZEGT, TOCH IS HET SOMS WEL DE MOEITE WAARD!

ditjes en datjes van Donald Duck

HIJ WIST HET ...

Op 'n ochtend moest Roeltje even voor moeder naar de kapper, om te vragen of zij 's middags nog kon komen voor een permanent. Roeltje sprak echter alleen de vrouw van de kapper, die ook in de zaak bleip. Toen hij terugkwam, zei hij: „De kapperes zei dat het niet kon, mams".

„Maar Roeltje toch," zei moeder, „je zit nu al in de derde klas, je weet toch wel dat het niet ksppe-res is."

„O nee, mams, ik bedoei ook „kapperin"," zei Roeltje gauw.

RADIO RADIKA

Natuurlijk ken je de radiozenders van Nederland: Hilversum I en Hilversum II. Maar je weet misschien niet, dat Suriname in totaal wel vijf radiostations heeft. Drie ervan zijn gevestigd in de hoofdstad Paramaribo en ze heten radio Avros, radio Paramaribo en radio Apintie. Verder staat er een zender in Nickerie bij de Corantijn rivier, radio Rani genaamd, en kort geleden is in het district Suriname (dus meer landinwaarts) in gebruik genomen „Radio Radika," hetgeen betekent „stem van hat district".

Naast programma's in het Nederlands en Surinaams wordt er via dit station ook in 't Hindoestaans omgeroepen.

EEN WITTE STRAAT

In het stadje Sbarptown in Amerika is het verkeer zo druk geworden, dat men heeft besloten, in verschillende straten witte strepen op het wegdek aan te brengen om de steeds toenemende atroom voertuigen in goede banen te leiden. Daartoe leende men in een naburige, grotere stad een automatische lijntrekker, die achter een vrachtauto bevestigd ken worden.

Ergens moet er echter iats mis gegaan zijn, want nauwelijks was de chauffeur met de lijntrekker onderweg, of het ding begon met kracht de witte verf naar alla kanten te spuiten. Trottoirs, voortuintjes, plantsoenen, schuttingen an voorgevels van huizen werden met een dikke laag witte verf bedekt. Toen hij op de plek kwam waar hij met lijntrekken wilde beginnen, hemerkte de chauffeur dat alle verf op was, en toen hij omkeek, zag hij tot zijn schrik dat hij een witgeschilderde straat achter zich had gelaten.

OPSPORING VERZOCHT

In elke zin staat de naam van één dier verborgen. Probeer ze maar eens op te sporen. 1. Het is nu de tijd niet om oliehollen te eten. 2. De ruimtevaarder keerde gelukkig behouden op aarde terug. 3. Toch hebben we zelden mooi weer in de zomervakantie.

Opl.: 1. mol; 2. paard; 3. wezel.

SPINNEWEBSCHOMMEL

„Schommelen, schommelen!
Spinnetje, snel,
Kom uit je schuilhoek,
Verhinder dat spel.

Zie je dan, spinnetja,
Zie ja dan niet
't Ondaugende eltje?
Straks beb ja verdriet.

Schommelan, schommelen,
Spinnetja, kom,
Ja web gaat nog stuk,
Of lijm je 't met gom?

O, o, 't is verschrikkelijk,
Kom, spinnetja, gauw,
Het spinrag dat is toch
Geen schommeltjes-touw!"

. . . . . .

„Welnee zeg, wat dacht ja?
Mijn web uit en vlug!
Ga gauw naar ja moe
En kom nooit weer terug!"

WALT DISNEY'S

Knabbel en Babbel

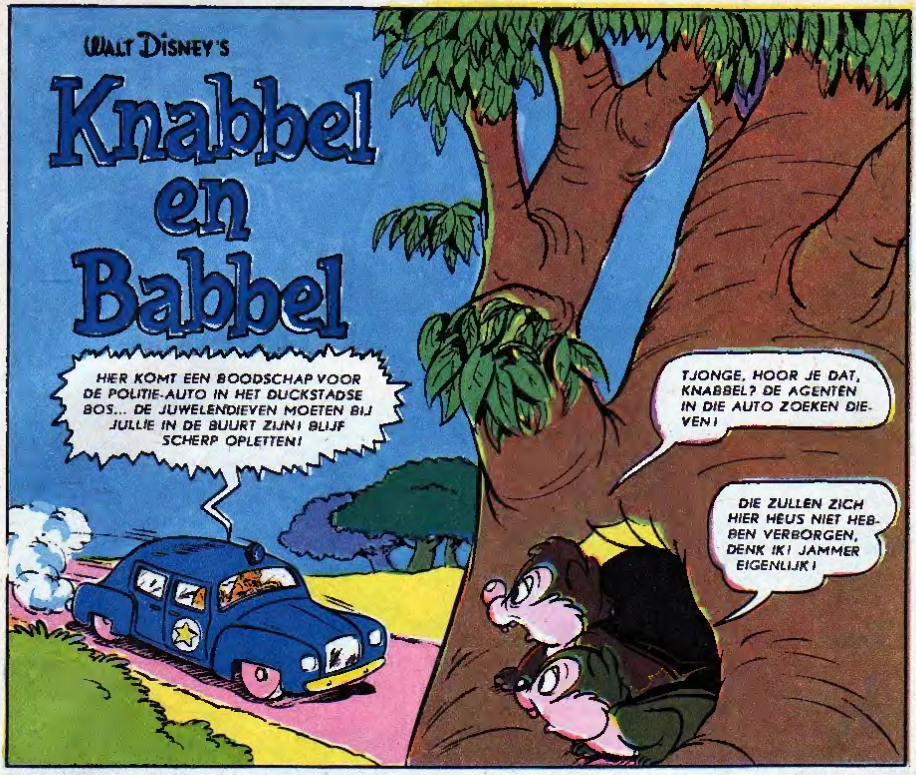

DAG EENDJE! KNABBEL EN IK ZIJN BLIJ DAT JE ER BENT!
HIJ ZEGT NIETS! ZOU HIJ SLAPEN?
WACHT MAAR EENS!
PLONS!
MAAR HET IS GEEN ECHTE EEND, BABBEL!
WAT BEDOEL JE?
HET IS EEN NAMAAKBEEST OM EENDEN 'T WATER OP TE LOKKEN!
DAT IS GEMEEN! DAN KUNNEN DE JAGERS ZO OP ZE SCHIETEN!
ST! STRAKS HOORT IEMAND JE NOG! IK WEET AL WAT!
WE GAAN HEM VERSTOPPEN, DAN ZIEN DE EENDEN HEM TENMINSTE NIET!
IK HOOR STEMMEN! KOM MEE, VLUG!
JE RAADT NOOIT WAAR IK DE BUIT HEB VERSTOPT, DAAN GAPGRAAG!
LAAT 'NS ZIEN?

HIJ... HIJ IS WEG!
WIE IS WEG?

DE NAMAAK EEND! IK HAD HEM IN HET MIDDEN...
DAAR HEB JE 'M! DAT HEEFT DE WIND NA TUURLIJK GEDAAN!

SJONGE, WAT SCHROK IK ZEG! MAAR WAT VIND JE VAN DEZE BERGPLAATS?
NOU, NOU! DAT IS EEN GOED PLEKJE HOOR!
KLIK!

DAT ZIJN GEEN JAGERS, BABBEL... DAT ZIJN VAST DE DIEVEN WAAR DE POLITIE NAAR ZOEKT!
WE MOETEN GOED OPLETTEN WAT ZE GAAN DOEN!

DENK JE DAT DE BUIT VEILIG IS ALS HIJ MIDDEN OP HET MEER DRIJFT?
JA, ALS WE TENMINSTE DE REST VAN MIJN PLAN UITVOEREN!

WE GAAN NET DOEN OF WE JAGERS ZIJN DIE OP HET JACHTSEIZOEN WACHTEN!
IK SNAP 'T!

DAN KUNNEN WE DE BUIT IN DE GATEN HOUDEN EN ER VANDOOR GAAN ALS DE POLITIE WEG IS!
PRECIES!
BENG!

DAT HEB JE HEEL GOED BEKEKEN, MOET IK ZEGGEN!

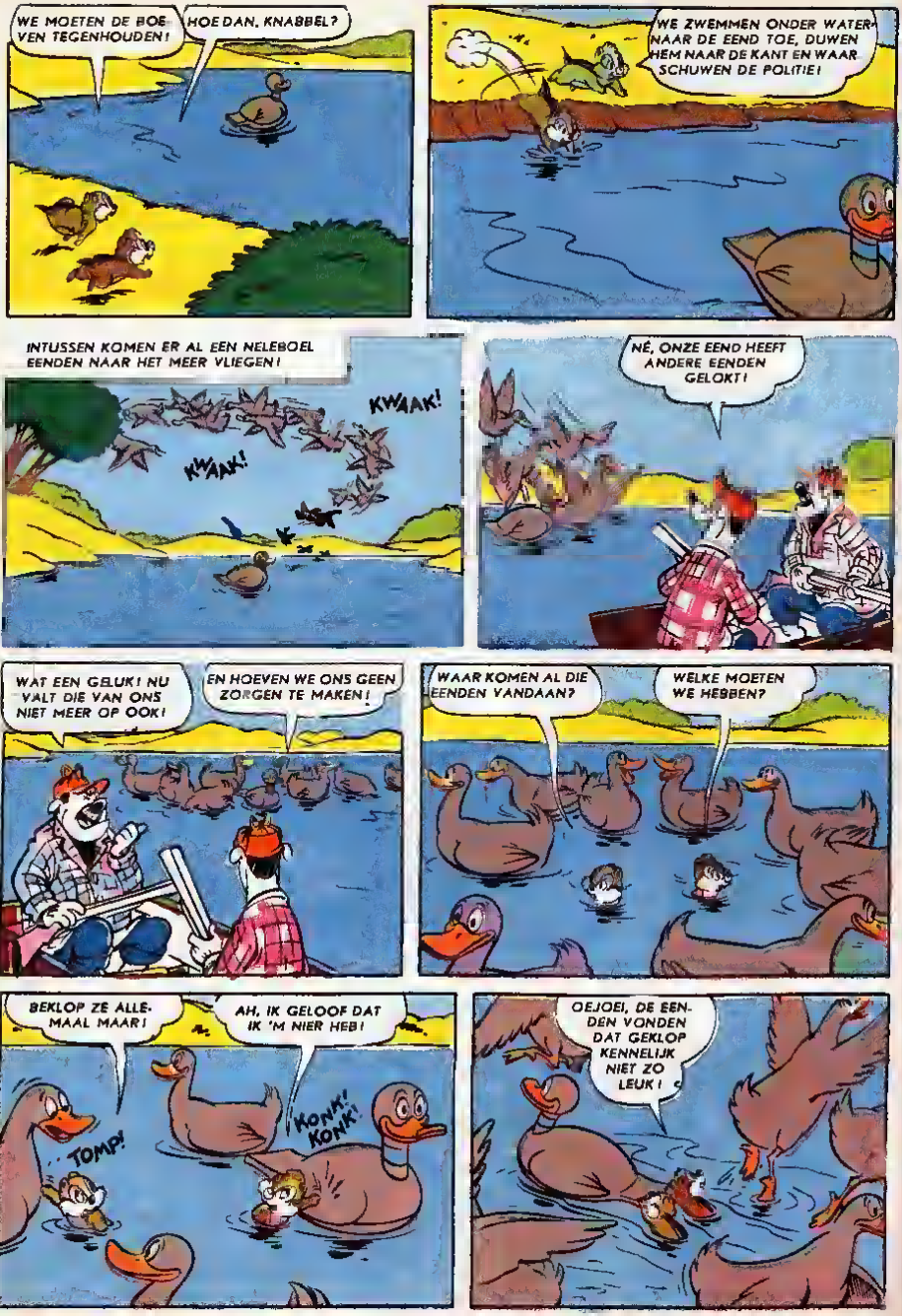
WE MOETEN DE BOEVEN TEGENHOUDEN!
HOE DAN, KNABBEL?
WE ZWEMMEN ONDER WATER NAAR DE EEND TOE, DUWEN HEM NAAR DE KANT EN WAAR SCHUWEN DE POLITIE!
INTUSSEN KOMEN ER AL EEN NELEBOEL EENDEN NAAR HET MEER VLIEGEN!
KWAAK!
KWAAK!
NÉ, ONZE EEND HEEFT ANDERE EENDEN GELOKT!
WAT EEN GELUK! NU VALT DIE VAN ONS NIET MEER OP OOK!
EN HOEVEN WE ONS GEEN ZORGEN TE MAKEN!
WAAR KOMEN AL DIE EENDEN VANDAAN?
WELKE MOETEN WE HEBBEN?
BEKLOP ZE ALLEMAAL MAAR!
AH, IK GELOOF DAT IK 'M NIER HEB!
TOMP!
KONK! KONK!
OEJOEI, DE EENDEN VONDEN DAT GEKLOP KENNELIJK NIET ZO LEUK!

KIJK EENS, DIE EENDEN ZIJN WEGGEVLOGEN EN ONS BEEST IS OOK VERDWENEN!
WAT?
ACH KOM! NAMAAK EENDEN KUNNEN NIET VLIEGEN!
MAAR ZE KUNNEN WEL LOPEN! KIJK MAAR!
KOM TERUG, LELIJKE DIEVEN!
OEF!
PFFF!
NU IS ZO ZWAAR, KNABBELI IK KAN NEM NIET MEER DRAGEN!
MISSCHIEN KAN IK NEM OPEN MAKEN!
HOERA! KOM ER NU GAUW IN!
KLINK!
DAAR HEB JE 'M! DIE BEESTJES NEBBEN NEM NIER LATEN LIGGEN! WACHT...
KENK!
WELDRA...
ZO, NU ZAL IK ER WAT BETER OP GAAN LETTEN!
GOED! DAN GA IK INTUSSEN EENS KIJKEN OF DIE SMERISSEN AL VERTROKKEN ZIJN!
ALS DAAN GAPGRAAG ZIET DAT DE KUST VEILIG IS, KUNNEN WE ER NET ZO GOED METEEN VANDOOR GAAN!
OE JOE!!

IK ZAL GATEN MAKEN MET DEZE DASSPELD. DAN STEKEN WE ONZE POTEN ER DOOR EN PSST... PSST... PSST...
NU VLUG NAAR HET MIDDEN!
HE WAT BETEKENT DAT?
WE MOETEN DE EEN DEN NAAR HET MEER LOKKEN!
SPLETS
SPLETS
ALS ER EEN HELE TROEP IS, KUNNEN ZE ONS TOCH NIET MEER VINDEN!
DAT VERVELEN DE BEEST OOK!
ALS WE GAAN KWAKEN, KOMEN ZE WEL!
KWAAK!
KWAAK!
KWAAK!
HET GAAT GOED! IK HOOR EEN HELEBOEL EENDEN KWAKEN!
JE DENKT ZEKER DAT IK JE NIET MEER KAN VINDEN, HÈ? WACHT MAAR 'NS!
BENG!
BENG!
ALS IK DE ECHTE EENDEN WEGJAAG, BLIJF JE VANZELF OVER!
VLAKBIJ ..
ER IS NU AL IEMAND AAN HET JAGEN, TER WIJL DAT OVER MORGEN PAS MAG!
PANG! PANG! PANG!

EENS KIJKEN WAT ER MET DAT DING IS!
JE HANDEN OMHOOG!
GEEF DIE NAMAAK EEND MAAR HIER, DAN GAAT HET BETER!
TWEE GEWEREN! ER IS DUS NOG IEMAND! GA JIJ HEM 'NS OPZOEKEN!
JA, GOED!
KWAAK, KWAAK, KWAAK!
KAN DIE NAMAAK EEND KWAKEN?
DE GESTOLEN JUWELEN! DIE STROPERS ZIJN DUS DE DIEVEN NAAR WIE WE AL 'N PAAR DAGEN ZOEKEN!
TWEE VLIEGEN IN EEN KLAP, HÉ, COMMISSARIS!
PLOK!
DE JUWELEN WILLEN WIJ HEBBEN, MAAR JULLIE MOGEN DE EEND HOUDEN!
DANK U!
EN DUS
WAT 'N FIJNE BOOT, BABBEL!
NOU ÉN OF, KNABBEL!

Pipo en het oog van Ox

Een nieuw geheimzinnig avontuur door WIM MEULDIJK, *met prenten van* JAN WESSELING

Na de komst van de Clownsfamilie in het dal van Rhim-Rhama floepte daar opeens het daglicht als een lampje uit. De bewoners van dit dal menen dat de reus Ox de oorzaak is van de duisternis en Pipo gaat op onderzoek, met Petra en het jongetje Toj-Toj. Na een vriendelijke ontvangst door de Diepfriezen in de berg waarop Ox woont, klautert het drietal naar boven en ze maken kennis met de verschrikkelijke sneeuwman de reus Ox. Deze heel aardige reus heeft één groot verdriet: zijn verschrikkelijke sneeuwvrouw is héél lelijk (zegt-ie).

DE GROTE DIEFSTAL

JE komt niet iedere dag een men tegen dia uit zichzelf zegt dat zijn vrouw verschrikkelijk lelijk is, Pipo bloost er tenminste van als hij de grote Ox dit zomaar hoort beweren! „Kom kom, meneertje," zegt hij, „zó lelijk zal uw mevrouwtje toch wel niet zijn! Als ze eens een kam door d'r haar haalt en baar neus poedert, valt het misschien best mee!"

„Aardig gezegd van je, clowntje," roept de grote Ox, „'t is goed bedoeld, maar wacht tot je haar heht gezien!" Meteen begint hij te lopen in de richting van de allerhoogste top De grote Ox strompelt ongelukkig op zijn enorme blote voeten door de koude sneeuw en Pipo kan niet nalaten hem te vragen, waarom hij geen warme sokken en waterdichte schoenen aen heeft „Mijn voeten zijn te groot," bromt de arme Ox. „Mijn maat schoenen is nergens te krijgen. Ik zou ze eigenlijk in het dal bij een knappe schoenmaker moeten laten vervaardigen, maar ik durf niet meer naar henaden. Voorai niet meer sedert een stelletje geleerde bergbeklimmers de afdrukken van mijn blote voeten in de sneeuw heeft gezien. Ze liggen waarschijnlijk op de loer om me te vangen en in een apenkooi op te sluiten om me als een zeldzaam dier ten toon te gaan stellen!"

Pipo en de kinderen kijken ernstig. Ze begrijpen dat het ieven van de grote Ox en zijn vrouw niet gemakkelijk is, ze hebben veel zorgen, waarvan een gewoon mens geen last heeft!

De sneeuwhut van het echtpaar Ox is een zonderling bouwwerk van dennestammetjes, rotsblokken en bevroren sneeuw, maar er stijgt rook op uit een schoorsteenpijpje en een mooier uitzicht tot over de verste landen en rivieren heb je nooit gezien!

„Let op," zegt de grote Ox, terwijl hij op de deur klopt, „nu ga je mijn vrouw zien! Lelijker als zij bestaat er geen!" Na deze korte inleiding klopt hij nogmaals op de deur en roept „Marie, hallo, niet schrikken! Er is visite voor ons gekomen, een paar mensen van het diepiandvoik, (ne eens open!"

Binnen klinkt een angstig schreeuw „Nee!" roept een hoge stem. „Laat je bezoek maar weer weggaan, Piet! We hebben al narigheid genoeg zonder hun aanwezigheid! Ze lachen me toch maar uit! Ga weg!"

De grote Ox begint verlegen te trappelen „U hoort het," zegt hij tegen Pipo: „Ik zou u wel binnen willen laten, maar m'n vrouw is er tegen!"

„Sja," zegt Pipo, „maar we zijn niet al die hellingen en trapjes opgeklommen om nu te worden teruggestuurd! Laat mij maar eens eventjes m'n gang gaen, meneer de topfiguur! Opzij!"

Zonder verder aarzelen duwt Pipo de deur open en stapt naar binnen, Petra en Toj-Toj volgen hem meteen! Binnen brandt de kachel en de koffie is gezet, maar de verschrikkelijk lelijke sneeuwvrouw geeft een doordringende gil en duikt weg in de linnenkast „Verdwijn!" roept ze „Ga weg, dieplandmensen! Ik wil niet worden uitgelachen!" Pipo maakt een buiging voor de linnenkast en zegt: „Mevrouw de sneeuwvrouw, ik zag uw gezicht nog net! Het was in een flits, maar het valt me toch wel mee! Mooi is anders, dat is zo, maar u hoeft toch niet zo beschaamd weg te kruipen! Ik begrijp trouwens niet, waarom u het vervelend vindt om te worden uitgelachen! De mensen lachen m'n hele leven al om mij en ik vind dat juist fijn! Het is leuk om je medemensen zo vrolijk te maken!"

De kastdeur gaat op een kiertje open en de ielijke sneeuwvrouw roept om haar man. „Piet!" zegt ze, „is het heus waar? Ziet die bezoeker er uit of er om hem dikwijls wordt gelachen?" De grote Ox begint heftig te knikken „Ja, hoor," roept hij „Ik heb nog nooit zo'n rare toet gezien als die van deze dieplendmeneer! Hij heeft een rooie wipneus en z'n mond is zo groot en rood als een briefenbus!"

Pipo knipoogt goedkeurend De kastdeur gaat nog verder open en het hoofd van de sneeuwvrouw steekt door de kier, vlak bij Pipo.

Je kunt merken, dat het de eerste keer in haar leven is dat ze een clown ziet, ze komt meteen helemaai uit de kast en houdt haar lijf vast — zo schudt ze van plezier!

Een uur later Pipo, Petra an Toj-Toj zitten om de tafel van het hoogstgelegen huis ter wereld en eten

de ene zelfgebakken bergkoek na de andere, maar Plpo vindt het hoog tijd worden om weer eens een paar geheimen op te lossen De Grote Ox heeft hem al een heleboel verteld. Plpo weet nu dat het iets heel bijzonders is, dat het kleine Diepfriesvolk hem en de kinderen doorgelaten heeft. „Meestal laten ze zich helemaal niet aan de mensen zien, die onze berg willen beklimmen," legt de grote Ox uit. „Ze verstoppen zich dan en helagen zo'n klim-expeditie met lawines en vallende rotsblokken Dat doen ze om ons te helpen Ze weten dat mijn vrouw en ik liever geen bezoek hebben! Dat ze u en de kinderen wel toegelaten en zelfs geholpen hebben, komt zeker omdat ze meenden dat wij weleens geholpen konden zijn met het bezoek van een echte clown! Die kleine mannen hebben warempel gelijk gekregen; mijn vrouw en ik zijn al aardig opgekikkerd; we zaten op onze bergtop reuze in de put, moet u weten! Dat komt door de grote diefstal!"

Pipo wou net beginnen over het geheim van „het oog van Ox", maar nu hoort hij het meteen al! „Mijn vrouw en ik bezaten één grote schat!" zegt Ox, „en dat was de grootste diament ter wereld! We hadden hem hier voor de deur op een standaard gezet en het ding stond er niet alleen voor het mooie! De diament weerkaatste het licht van de zon de hele dag, zodat de bewoners in het dal niet in de schemering hoefden te leven! Mijn vrouw en ik hebben de diament ons hele leven schoon gehouden van sneeuw en ijs. Op die manier voelden we ons hier toch nog nuttig voor de mensheid! Het kleine Diepfriesvolk kende ons geheim, en zorgde ervoor dat geen mens uit de Dieplanden kon doordringen naar deze top, zodat onze kostbare schat veilig was. Tot verleden week, toen is de ramp gebeurd: de prachtige Ox-diamant werd gestolen!"

Volgende week:
HET BLAUWE PETJE

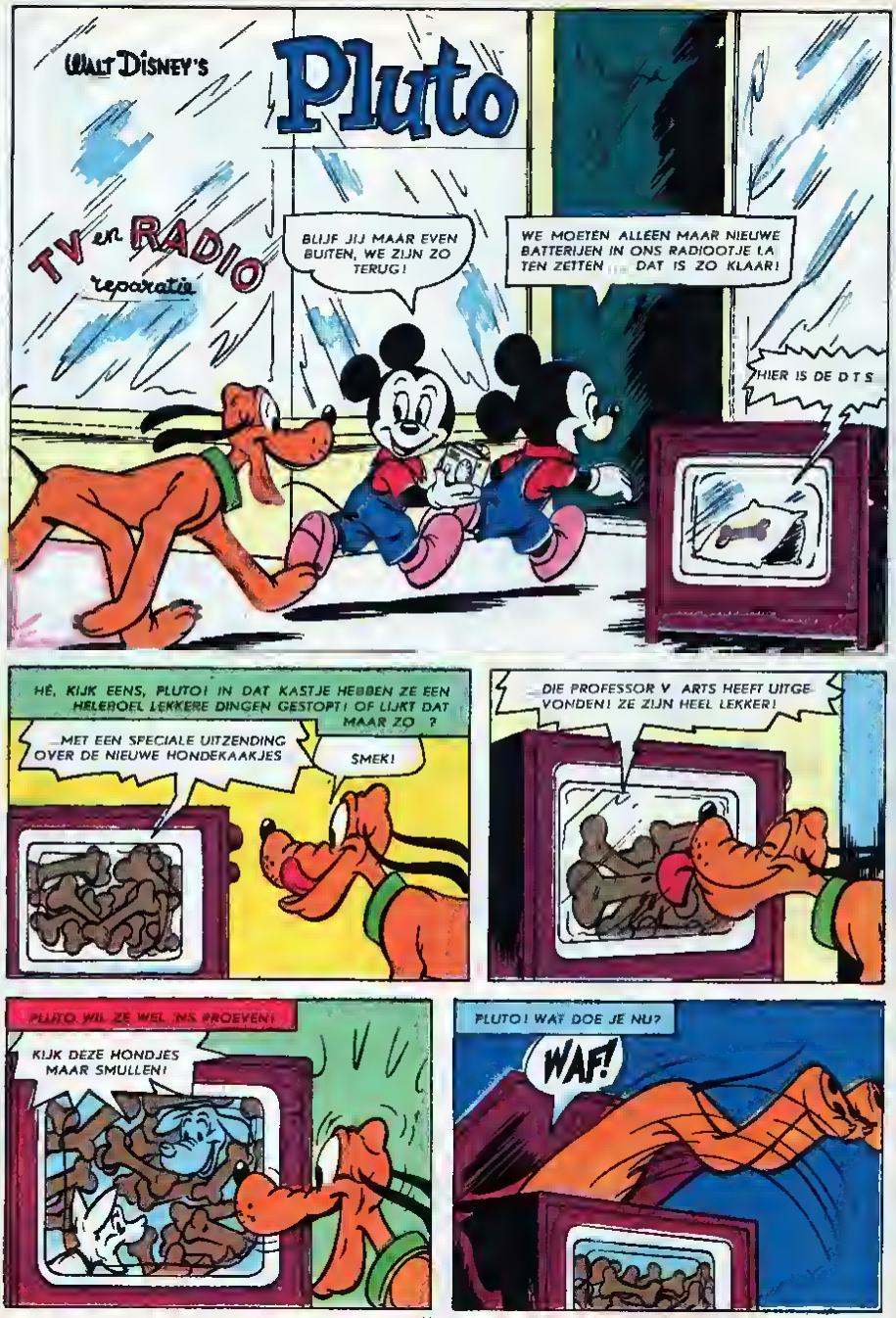
WALT DISNEY'S
Pluto
TV en RADIO reparatie
BLIJF JIJ MAAR EVEN BUITEN, WE ZIJN ZO TERUG!
WE MOETEN ALLEEN MAAR NIEUWE BATTERIJEN IN ONS RADIOOTJE LATEN ZETTEN ... DAT IS ZO KLAAR!
HIER IS DE D T S
HÉ, KIJK EENS, PLUTO! IN DAT KASTJE HEBBEN ZE EEN HELEBOEL LEKKERE DINGEN GESTOPT! OF LIJKT DAT MAAR ZO ?
...MET EEN SPECIALE UITZENDING OVER DE NIEUWE HONDEKAAKJES
SMEK!
...DIE PROFESSOR V ARTS HEEFT UITGEVONDEN! ZE ZIJN HEEL LEKKER!
PLUTO WIL ZE WEL ...NS PROEVEN!
KIJK DEZE HONDJES MAAR SMULLEN!
PLUTO! WAT DOE JE NU?
WAF!

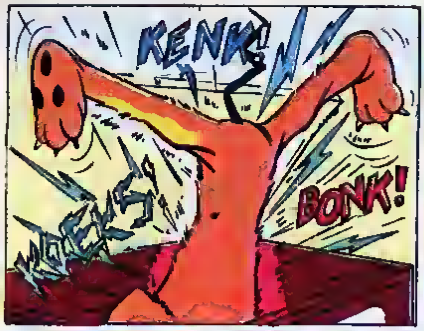
KENK!
BONK!

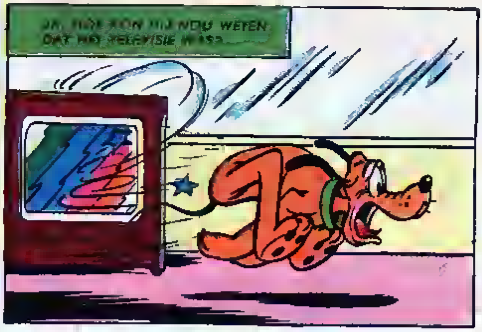
JA, HOE KON HIJ NOU WETEN DAT HET TELEVISIE IS?

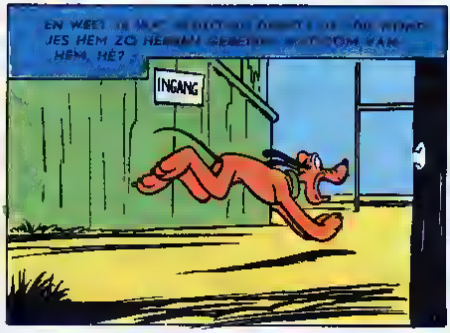
INGANG

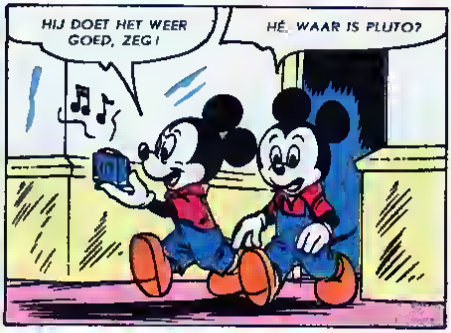
HIJ DOET HET WEER GOED, ZEG!
HÉ, WAAR IS PLUTO?

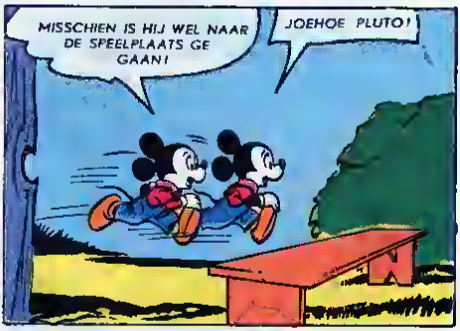
MISSCHIEN IS HIJ WEL NAAR DE SPEELPLAATS GE GAAN!
JOEHOE PLUTO!

IK ZIE HEM NERGENS! JIJ?
NEE, MAAR HIJ ZAL ZO WEL KOMEN, DENK IK!
PUK! MAXI GAAN JULLIE MEE BALLEN?

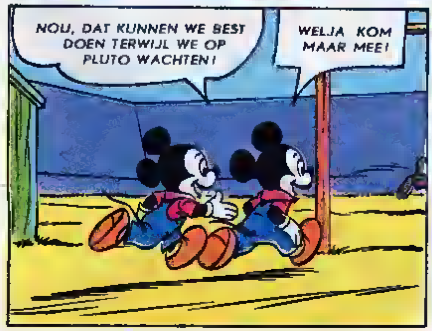
NOU, DAT KUNNEN WE BEST DOEN TERWIJL WE OP PLUTO WACHTEN!
WELJA, KOM MAAR MEE!

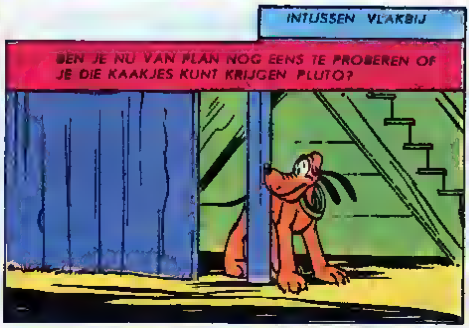
INTUSSEN VLAKBIJ
BEN JE NU VAN PLAN NOG EENS TE PROBEREN OF JE DIE KAAKJES KUNT KRIJGEN PLUTO?

HE, IS DAT NIET DAT KLEINE DING WAAR PUK EN MAX DAARSTRAKS MEE LIEPEN?
GOED ZO, PLUTO, NEEM JIJ HEM DAN MAAR MEE!
KIJK UIT, MAX!
SLIK!
KONK!
HIJ IS TERUGGE KAATST. PUK! IK HEB HEM!
HIK! HIK!
OVERAL KOMT DE MUZIEK UIT JE BEK, JE OREN ALLES! WAT MOET JE DAAR NU AAN DOEN?

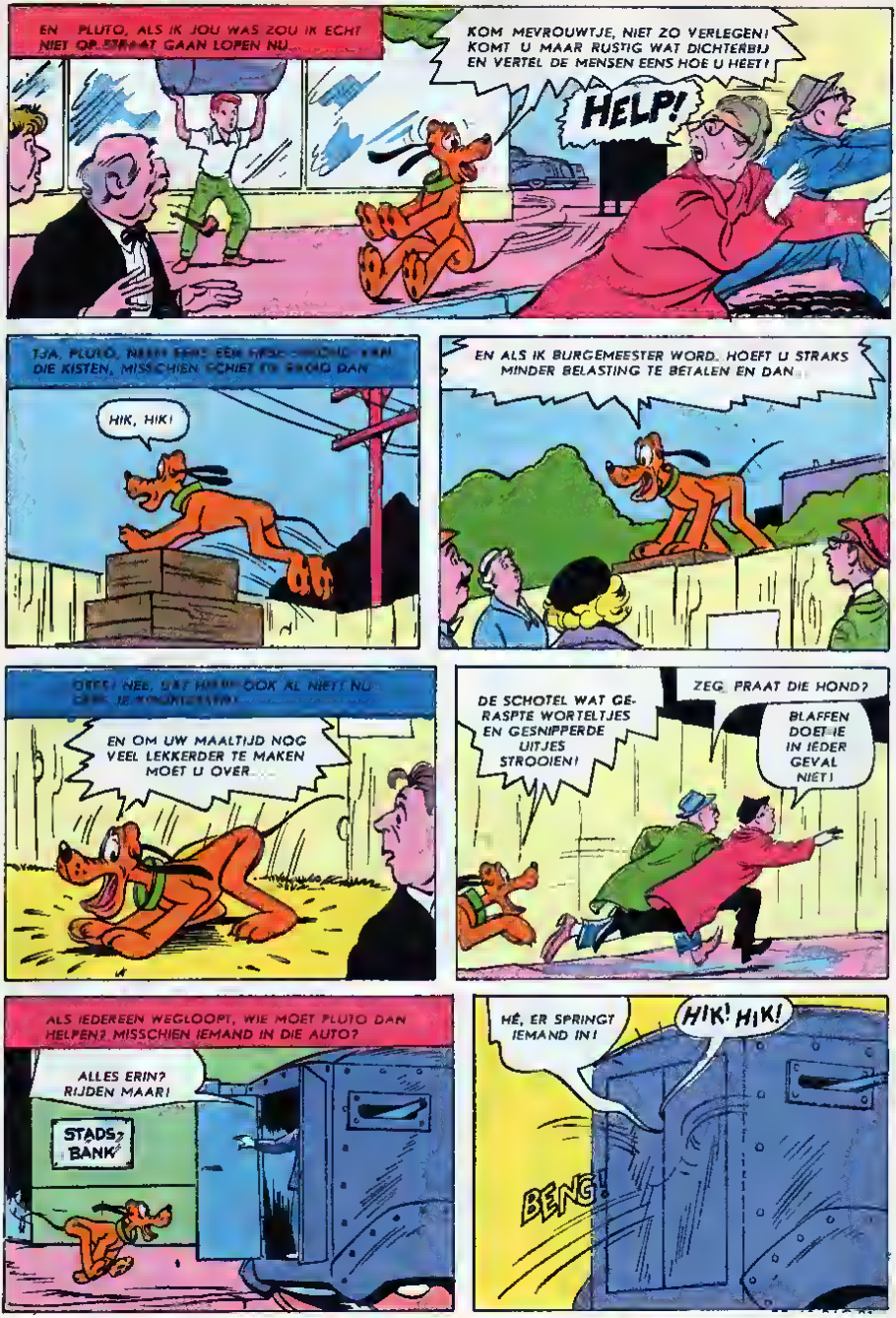

EN PLUTO, ALS IK JOU WAS ZOU IK ECHT NIET OP STRAAT GAAN LOPEN NU...

KOM MEVROUWTJE, NIET ZO VERLEGEN! KOMT U MAAR RUSTIG WAT DICHTERBIJ EN VERTEL DE MENSEN EENS HOE U HEET!

HELP!

TJA, PLUTO, [illegible] DIE KISTEN, MISSCHIEN SCHIET [illegible] DAN

HIK, HIK!

EN ALS IK BURGEMEESTER WORD, HOEFT U STRAKS MINDER BELASTING TE BETALEN EN DAN...

[illegible] NEE, [illegible] OOK AL NIET! NU [illegible]

EN OM UW MAALTIJD NOG VEEL LEKKERDER TE MAKEN MOET U OVER...

DE SCHOTEL WAT GERASPTE WORTELTJES EN GESNIPPERDE UITJES STROOIEN!

ZEG, PRAAT DIE HOND?

BLAFFEN DOET IE IN IEDER GEVAL NIET!

ALS IEDEREEN WEGLOOPT, WIE MOET PLUTO DAN HELPEN? MISSCHIEN IEMAND IN DIE AUTO?

ALLES ERIN? RIJDEN MAAR!

STADS BANK

HÉ, ER SPRINGT IEMAND IN!

HIK! HIK!

BENG!

HANDEN OMHOOG! GEEF DE BUIT MAAR HIER!
DAT IS EEN ROVER!
BANG!
BANG!
BANG!

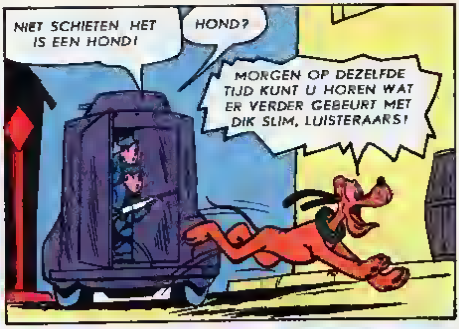
NIET SCHIETEN HET IS EEN HOND!
HOND?
MORGEN OP DEZELFDE TIJD KUNT U HOREN WAT ER VERDER GEBEURT MET DIK SLIM, LUISTERAARS!

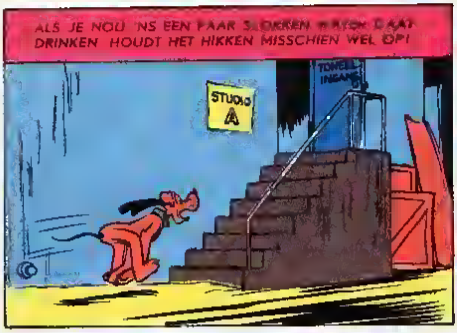
ALS JE NOU 'NS EEN PAAR SLOKKEN WATER DAAR DRINKEN HOUDT HET HIKKEN MISSCHIEN WEL OP!
STUDIO A

AH DAAR IS EEN PUT!

MAAR ER ZIT GEEN WATER IN, ALLEEN MAAR EEN OUDE ROESTIGE EMMER!
WE GAAN DIT STUK NOG EEN KEER OEFENEN! WIL IEDEREEN STIL ZIJN, DAN KAN HET ORKEST BEGINNEN!

HIK! HIK!
STIL ZEI IK!

♫ GEEF MIJ 'N PAARD EN 'N PRAIRIE, DAN WENS IK VERDER NIETS MEER.. JODELIEOOO!!
DIT IS 'N RAMP!
HET KOMT UIT DIE PUT!

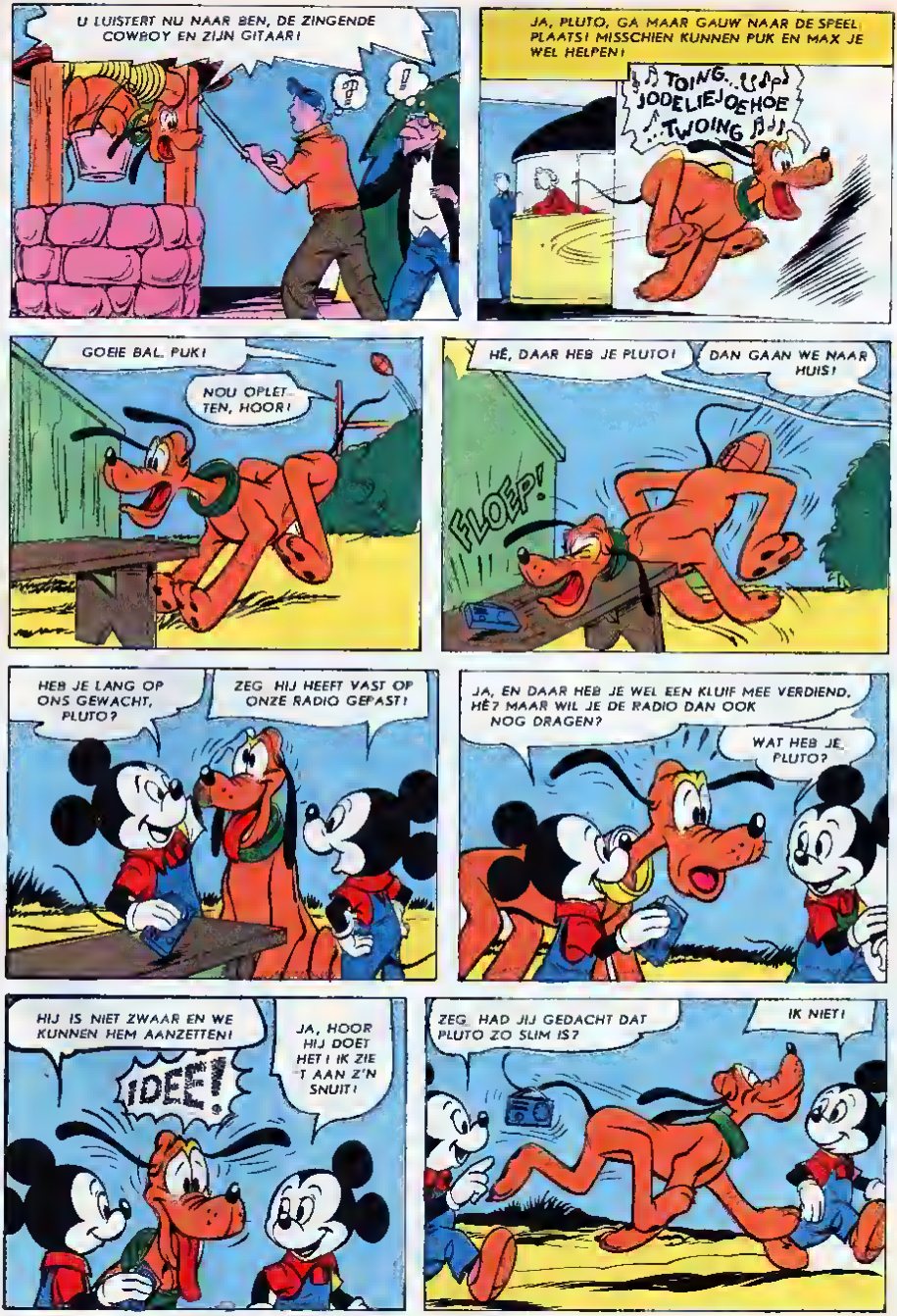
U LUISTERT NU NAAR BEN, DE ZINGENDE COWBOY EN ZIJN GITAAR!
?!
!
JA, PLUTO, GA MAAR GAUW NAAR DE SPEELPLAATS! MISSCHIEN KUNNEN PUK EN MAX JE WEL HELPEN!
TOING... JODELIEJOEHOE TWOING
GOEIE BAL, PUK!
NOU OPLETTEN, HOOR!
HÉ, DAAR HEB JE PLUTO!
DAN GAAN WE NAAR HUIS!
FLOEP!
HEB JE LANG OP ONS GEWACHT, PLUTO?
ZEG, HIJ HEEFT VAST OP ONZE RADIO GEPAST!
JA, EN DAAR HEB JE WEL EEN KLUIF MEE VERDIEND, HÉ? MAAR WIL JE DE RADIO DAN OOK NOG DRAGEN?
WAT HEB JE, PLUTO?
HIJ IS NIET ZWAAR EN WE KUNNEN HEM AANZETTEN!
IDEE!
JA, HOOR HIJ DOET HET! IK ZIE 'T AAN Z'N SNUIT!
ZEG, HAD JIJ GEDACHT DAT PLUTO ZO SLIM IS?
IK NIET!

verteld door C. Butner, geïllustreerd door Hans Kresse

OP de gezondheid en de behouden terugkeer van Pennie en Jawai!" riep meneer Bremen verheugd uit en hief zijn glas boog in de lucht. „Kinderen, wat hebben juffie ons in angst laten zitten!"

„Dat hebben wij niet gedaan!" verweerde Jawai zich, die zojuist uit 't ziekenbuis was ontslagen, „maar mister Jack!" De inspecteur was ook uitgenodigd op het huiselijke feestje, omdat deze zo'n belangrijk aandeel had gehad in de redding van Jawai en Pennie. Meneer Bremen schonk de inspecteur nog eens in en merkte op: „Nu is gebleken dat het Wiebers beiemaal niet was... heeft u misschien iemand anders op het oog, inspecteur?" De politieman glimlachte even. „Inderdaad, meneer Bremen, en ik kan het hier gerust vertellen. We zijn nu druk bezig die vroegere SLM-vlieger Finch op te sporen."

„Maar bet is toch onmogelijk dat dié er iets mee te maken heeft?" vroeg meneer Bremen verbaasd. „Daarnaar heeft u indertijd toch al geïnformeerd? Die zat op het moment van de roof toch rustig op zijn kantoor in New York?"

„Jazeker, tenminste zo luidden de inlichtingen die we over John Finch van de Newyorkse politie ontvingen, maar sedertdien is er alweer veel gebeurd."

Allen wachtten gespannen op wat ging komen.

„De zaak zit zo," ging de inspecteur langzaam verder. „Toen bleek dat onze vriend Wiebers onschuldig was, waren we weer even ver als de dag van de roof. Ik bab toen opnieuw laten nagaan of John Finch werkelijk op de bank in New York werkte, maar dat klopte allemaal. Toen begon het in mijn bovenkamer te schemeren... Ik verwacht nu elk ogenblik een telefonische oproep uit New York. Ik heb namelijk een gesprek aangevraagd met deze Finch, employé van de National Bank of New York."

Op dat moment rinkelde de telefoonbel door het huis. Meneer Bremen nam hem op. „Het is voor u, inspecteur!"

Allen spitsten de oren. De inspecteur nam de hoorn over. „Halio... ja, daar spreekt u mee!" Even bleld bij zijn hand voor de hoorn en zei vlug: „Daar is New York el aan de lijn". Hij moest enige tijd wachten voor de lange verbinding tot stand kwam, maar ten slotte klonk toch in 't Engels: „Hallo, hier National Bank of New York City".

U spreekt met de inspecteur van politie, Paramaribo, Suriname. Als het mogelijk is, zou ik graag even met uw employé, de heer John Finch, spreken."

„John Finch? Een ogenblik, even kijken of hij er is..." Weer moesten ze even wachten en je kon de klok horen tikken...

„Hier John Finch," klonk het opeens. „Met wie?"

„Ah, meneer Finch, u spreekt met de inspecteur van politie in Paramaribo. Ik zou graag enkele inlichtingen van u hebben als dat kan. Kunt u mij goed verstaan?"

„Jazeker, inspecteur, heel goed, maar ik heb niet goed begrepen waar u zich bevindt," luidde bet duidelijke antwoord.

„Paramaribo... Suriname, Zuid-Amerika," zei de inspecteur kort.

„Paramaribo...?" sprak de stem in New York bem na. „O ja, Suriname. Wat een eind weg! Wat ken Ik voor u doen, inspecteur?"

„U bent toch de John Finch die hier enkele jaren geleden voor de SLM heeft gevlogen, nietwaar?" sprak de inspecteur.

„Ik ben inderdaad John Finch maar... in Suriname ben ik nooit geweest. Ik denk dat u mijn neef moet hebben. Die heeft namelijk dezelfde naam als ik..."

De inspecteur kuchte even. „Aha, uw neef zegt u? Juist ja. Kunt u mij misschien het adres van uw neef geven?"

„Dat is heel moeilijk, inspecteur. Ik moet u eerlijk bekennen dat ik zijn adres niet heb. Een doodenkele keer komt hij me weleens opzoeken. Ik krijg namelijk weleens post voor hem, maar ik heb hem nu al in weken niet meer gezien. Hij heeft geen vast adres. Nee, inspecteur, ik vrees dat ik u niet kan helpen. Kan ik misschien een boodschap voor bem aannemen voor het geval hij mocht komen opdagen?"

„Eh... nee nee, meneer Finch. Dat is dan erg jammer," antwoordde de inspecteur vriendelijk. „Dank u zeer voor uw inlichtingen," en hij legde de hoorn neer. „Die John Finch van de National Bank is niet dezelfde Finch die hier heeft gevlogen," zei de inspecteur nadenkend. „Dat klopt met mijn theorie. Eh... mag ik nog eens gebruik maken van uw telefoon, meneer Bremen?"

Daarna draaide hij het nummer van meneer Waalberg, directeur van de SLM. „Meneer Waalberg, ik wilde graag een foto van uw vroegere employé de Amerikaan John Finch hebben," klonk het even later. „Hij is waarschijnlijk toch de man die we zoeken. Ik wil zijn foto doorgeven aan de Amerikaanse politie ter opsporing van deze man... Goed, dank u!" Daarna keerde hij zich tot mevrouw Bremen. „Het spijt me mevrouw, maar ik moet vlug naar mijn bureau. Er is ineens heel wat werk aan de winkel..." En weinige ogenblikken later was de inspecteur verdwenen.

HET slot van deze geschiedenis speelt zich af op het bureau van Interpol, de internationale politie, te Caracas, de hoofdplaats van Venezuela. Rond de tafel zitten meneer Bremen met Jawai en Pennie, de inspecteur uit Paramaribo en twee detectives van Interpol, Venezuela. Er was de laatste dagen heel wat bedrijvigheid geweest rond de zaak-Finch. Het was komen vast te staan dat de vlieger John Finch het adres van zijn neef te New York als het zijne had opgegeven en zelf de laatste maanden door niemand van zijn vrienden was gezien. Aanvankelijk zag het er dan ook naar uit dat de opsporing op niets zou uitlopen, tot ten slotte de huip van Interpol werd ingeroepen en de foto van Finch in de politiebladen van alle Zuidamerikaanse landen verscheen. Ongeveer vijf weken na de diamantroof kwam er een bericht uit het binnenland van Venezuela, dat diep in het boosland door een jager op een open savanna een onheschadigd, maar verlaten sportvliegtuig was aangetroffen. Onmiddellijk gingen natuurlijk de gedachten van Interpol naar de diamantroof en bet gehele politieapparaat van Venezuela kwam in het geweer. Een nader onderzoek wees uit dat het gevonden vliegtuigje Braziliaanse kentekens droeg. Het stond vast dat dit bet toestel van een Braziliaanse zendeling was. Van de zendeling zelf ontbrak elk spoor. De benzinetank was zo goed als leeg en, door brandstofgebrek gedwongen, had de piloot het toestel in de eerste de beste savanna neergezet. Men achtte het waarschijnlijk dat de voortvluchtige zijn weg te voet of boe dan ook naar de kust zou zoeken om vandaar met een hoot de wijk te nemen naar de Verenigde Staten. Maar reeds binnen een week na bet vinden van het vliegtuig kwam het hericht van Interpol, dat een nog onbekende man getracht had enkele ruwe diamanten in de Venezolaanse

hoofdstad te verkopen. En nog twee dagen later had men deze man al in de kraag. Hij bleek niet in het bezit te zijn van een paspoort en verklaarde John Como te heten. Maar zijn uiterlijk klopte met de foto van John Finch. Hij ontkende iets van diamentroof af te weten en evenmin over een vermiste zendeling of gestolen vliegtuig.

Onmiddellijk was toen het verzoek van Interpol, Caracas, gekomen om Jawai en Pennie te laten overkomen en dezen met John Como te confronteren. Direct waren meneer Bremen, de twee kinderen en de inspecteur per vliegtuig naar Caracas gereisd, ofschoon het uitgerekend die dag de verjaardag van mevrouw Bremen was. .. En nu zaten ze op het bureau van Interpol te wachten. Omdat de kinderen alleen Nederlands verstonden, moest de inspecteur de woorden van de Interpoldetectives voor hen vertalen. „Ik laat jullie om de beurt in de kamer hiernaast," richtte hij zich tot Jawai en Pennie. „Daar vinden jullie acht mannen, één daarvan is misschien jullie mister Jack, misschien ook niet. Alleen als je heel zeker bent dat hij het is, moet je mij dat later vertellen. Maar denk er goed om, je moet er héél zeker van zijn. Bekijk ze alle acht heel rustig. Begrepen?"

Jawai en Pennie knikten. Ze vonden het maar een enge geschiedenis om dadelijk weer tegenover mister Jack te staan, de man met wie ze zoveel hadden meegemaakt en die hen zo verschrikkelijk had bedrogen. Eerst was Jawai aan de beurt. De detective begeleidde hem naar de zijkamer, waar acht man op een rij stonden opgesteld, met de rug tegen de muur. Allen waren glad geschoren en enkelen leken zelfs wat op elkaar. Er was er geen een bij met een pleister op zijn gezicht, of ook maar met een litteken waar die pleister had gezeten, dat viel Jawai meteen op. Ook droeg geen van de mannen een donkere bril. Zo op het eerste gezicht leek het of mister Jack, zoals hij hem kende, er niet bij was en misschien wás hij er ook niet bij. Hij begreep best dat hij heel zeker van zijn zaak moest zijn, want voor de verdachten ging het hier om vrijheid of langdurige gevangenisstraf. Toen de Interpolman hem op de schouder tikte, haalde Jawai zijn schouders op en volgde hem naar buiten. Nu was het de beurt aan Pennie. Met glociende wangen volgde ze de detective. Ook zij herkende niet onmiddellijk mister Jack onder de acht mannen die haar allemaal brutaal aankeken. Door die eeuwige zonnebril had ze mister Jack eigenlijk nooit eens recht in de ogen kunnen kijken... hoewel één man toch wel haar speciale aandacht trok. Deze man had, al was hij dan glad geschoren en heel anders gekleed, toch iets bekends in zijn gezicht... maar was zij héél zeker? Nee, dat toch niet. Dus mocht zij ook niets zeggen. En ook Pennie volgde de detective weer naar buiten, zonder lemand te hebben aangewezen.

Daarna volgde de stemproef. Achter een gesloten deur moesten de acht mannen om de beurt een zelfde zin lezen in de Nederlandse taal. Voor Pennie klonken alle stemmen, die het Nederlands nauwelijks konden uitspreken, hetzelfde. Maar Jawai zei al bij de tweede: „Dát is mister Jack!" En toen deze man later het bureau van de detective werd binnengeleid, bleek hij dezelfde te zijn die Pennie al eerder had doen twijfelen, maar wat zag hij er heel anders uit dan de mister Jack met wie zij de oerwouden waren doorgetrokken! „Herkennen jullie deze man als mister Jack?" vroeg de detective.

„Zijn stem herkende ik direct, maar nu ik hem zie... nee, nou twijfel ik toch..." zei Jawai.

Pennie, die de man enige tijd goed had opgenomen, greep de Surinaamse inspecteur bij de mouw van zijn jasje. Haar ogen waren gericht op de arm van de man tegenover haar...

„Wat is er?" vroeg de inspecteur gespannen. „Wat zie je?" Pennie deed een paar passen in de richting van de man, die haar vernietigend aankeek, maar verder kwam ze niet. Ze wees slechts op het horloge. „Wat is daarmee?" informeerde de detective, die onmiddellijk het horloge van de man zijn pols losgespte. Pennie moest even goed nadenken, terwijl de man tegenover haar schamper lachte. „Het is vandaag 30 mei... mijn moeders verjaardag," stelde zij vast. „Als dat mister Jack is, moet diezelfde datum, 30-5, achterop dat horloge staan. Dat heb ik toevallig gezien, toen hij in 't vliegtuig zijn horloge had laten vallen. Omdat 30 mei moeders verjaardag is, heb ik dat onthouden en..." maar voor ze was uitgesproken, ondernam de verdachte een ren naar het open raam. Slechts door de tegenwoordigheid van geest van Jawai en de detective kon de man nog net worden gegrepen en de volgende minuut stond hij al geboeid tegen de muur. De inspecteur had het horloge van de man van Interpol overgenomen en las de inscriptie achterop: „30-5-26. Dat klopt precies! Dit is onze man... John Finch, alias mister Jack, alias John Como." Op dat moment kwam een beambte van Interpol binnen, die de detective een briefje overhandigde. Deze las hardop voor. „*Een bericht van Interpol, Brazilie. De verdwenen zendeling is lopend en ongedeerd op zijn post teruggekeerd, nadat hij door een vliegtuigrover op een nabijgelegen savanna van boord was gezet. Elk spoor van de rover ontbreekt nog...*" Glimlachend stak de detective het papiertje in zijn zak...

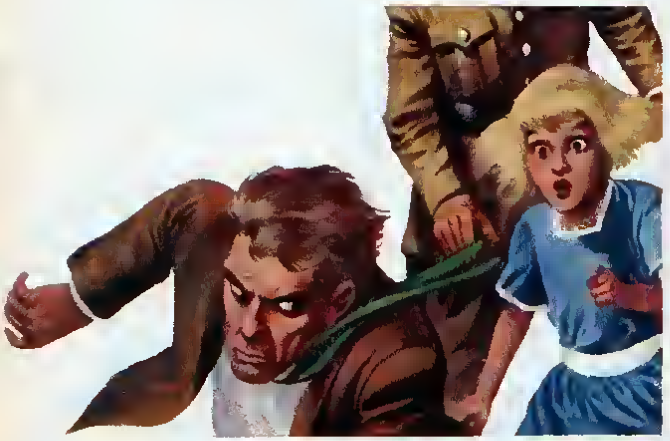

IN de huiskamer van de familie Bremen was het wederom 'n gezellige drukte. De verjaardag van mevrouw Bremen werd, al was 't dan wat later, alsnog gevierd en een van de gasten was natuurlijk de inspecteur. Deze was juist verslag aan 't doen en vertelde: „Door de bekentenis van Finch weten wij nu ook hoe hij de diamanten in handen heeft gekregen. Het is u bekend dat we na de roof twee dozen vonden. Welnu, een handlanger van Finch in Rio, die inmiddels ook al is gearresteerd, had hem de datum van de vlucht en een getrouwe kopie van het pakketje toegezonden. Het was Finch' bedoeling geweest, dit namaakpakje voor het echte om te ruilen op het moment dat employe Roos de gezagvoerder de documenten liet aftekenen. Dit trucje lukte evenwel niet, maar... door middel van een valse sleutel heeft hij het pakje toch in handen gekregen."

„Maar er hielden toch twee agenten de wacht?" merkte meneer Bremen op. „Dat waren agenten. Nu zijn ze ontslagen. Finch vertelde ons dat beide agenten in hun stoel lagen te slapen..." Vermoeid streek de inspecteur over zijn bezwete voorhoofd. „Finch is Surinaame zonder vergunning binnengekomen — vandaar dat zijn aanwezigheid hier ons niet bekend was — en om ons later op een dwaalspoor te brengen gebruikte hij het adres van zijn neef en naamgenoot in New York."

„En de diamanten?" vroegen Jawai en Pennie tegelijk. „Die zijn terecht. Ze hingen om de hals van Finch," antwoordde de inspecteur.

„Dat wist ik al lang," merkte Pennie op.

Plotseling tastte de inspecteur in de zijzakken van zijn jasje en bracht twee pakjes te voorschijn. „Zo, jongens en nu heb ik hier nog iets voor jullie dat een geschenk is van de Surinaamse politie, als dank voor jullie moedige hulp. Alsjeblieft." Hij overhandigde Pennie en Jawai ieder een pakje en dezen begonnen onmiddellijk het papier er af te wikkelen. Er kwamen twee doosjes uit en toen de kinderen die openmaakten, stonden ze even sprakeloos van blijdschap. Ze hadden ieder een prachtig gouden horloge gekregen. Ze bedankten de inspecteur hartelijk en Pennie keek haar moeder eens aan. „Wat fijn, mam, dat u en mister Jack... eh... meneer Finch, bedoel ik, op dezelfde dag jarig zijn!"

EINDE

Rumoer om de Dolfijn

heet ons nieuwe, spannende vervolgverhaal, dat volgende week begint!

Julie zullen daarin Jane en Jerry Canway weer ontmoeten, met wie julie reeds kennismaakten in het verhaal: Het Geheim van de SH 142. Een vriend van hen, Brian Harvey, heeft van zijn oom Harry Laader een jacht geërfd: de Dolfijn. Er worden fantastisch hoge bedragen voor het schip geboden en Brian gaat met Jane en Jerry naar Friesland, waar het jacht op een werf wordt gerepareerd, om te weten te komen wat er met de Dolfijn aan de hand is. Want dat er iets niet pluis is, staat voor hen vast...

Op de dag van hun vertrek uit Landan blijkt Brian te zijn aangereden door een auto en het ziet er naar uit, dat... Nee, laten we dat tot volgende week bewaren! RUMOER OM DE DOLFIJN begint spannend en blijft spannend! Je zult er geen hoofdstuk van willen missen!

Kijk uit naar de komende DONALD DUCK en ga met Jane, Jerry en Brian onderzoeken wat de oorzaak is van het

Rumoer om de Dolfijn

Dit nieuwe verhaal werd geschreven door Geoffrey Morgan en de illustraties zijn van Gerard van Straaten.

TOM POES
en de IJSDAME
HET STOKEN VAN EEN KACHEL IN EEN IJSPALEIS BLIJKT EEN GEVAARLIJKE BEZIGHEID TE ZIJN
MIJN PLAFOND! MIJN FEESTDIS! WAT IS DAT VOOR EEN VRESELIJK DING DAT MIJN WONING VERWOEST?!
HIHI, ZE HEEFT NOG NOOIT EEN KACHEL GEZIEN!
HELP! IK SMELT!
EEN KACHEL?
EEN KACHEL!
EEN KACHEL!!

KACHELSTOKERS! VUURAANBIDDERS! HA! NU TONEN DE LAUWLANDERS HUN WARE AARD!
EN AAN EEN VAN HEN HAD IK BIJ NA MIJN JAWOORD GEGEVEN!
IK KAN ALLES UITLEGGEN! IK HAD HET KOUD EN TOM POES ZEI...
GENOEG! WEG MET DE LAUWLANDERS!
IN DE IJSSLEE! VLUG!
DIT IS JOUW SCHULD, TOM POES. JIJ KWAM MET DIE KACHEL AAN.
IK HEB JE NOG ZO GEWAARSCHUWD. IN EEN IJSPALEIS HOORT GEEN KACHEL, ZEI IK, MAAR JIJ MOEST JE ZIN DOORDRIJVEN. EN WAT GEBEURDE ER?...

NIHI, WE ZAKTEN DOOR DE VLOER. WEET JE DAT NIET MEER? HET GING JUIST ZO ENIGJES. EN EEN LOL DAT WE HADDEN!
ZWIJG, HEER WAGGEL. JIJ BEGRIJPT NIET WAT ER IN ME OMGAAT. IK, 'N BOMMEL, MET SMAAD VERJAAGD UIT EEN... EH...
UIT EEN IJSKOUD IJSPALEIS, HEER OLLIE...
...EN DAAR HAD U UW HELE LEVEN IN DE KOU KUNNEN ZITTEN, ALS U MET DE IJSDAME WAS GETROUWD.
M'N HELE LEVEN... HM...
DIT STEMDE HEER BOMMEL TOT NADENKEN. GEDURENDE DE HELE TERUGREIS BEWAARDE HIJ EEN BROEDEND STILZWIJGEN...
...DAT HIJ PAS VERBRAK TOEN ZIJ BIJ SLOT BOMMELSTEIN WAREN AANGEKOMEN.
IK HEB ER OVER NAGEDACHT, JONGE VRIEND. DAT MET DIE KACHEL DEED JE EXPRES. HET WAS EEN LIST OM ME DAAR WEG TE KRIJGEN.
WELKOM, HEER OLIVIER. IK ZAL 'N WARM MAAL OPDIENEN. DAT ZAL U GOED DOEN NA DEZE KOUDE REIS, ALS IK ME ZO MAG UITDRUKKEN.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.

BOUNTY EILAND
EEN VERSCHRIKKELIJKE TIJGER IN HET DORP... BERG JE!!!!!
IK BEN DE MEEST WOESTE, GEMENE, GEVAARLIJKE TIJGER VAN DE WERELD.
OPZIJ!!
MOEDER
HET VEGE LIJF!!
IK HEB EEN IDEE!!!
WEG!
WAT IS DÁT!!? IEMAND DIE NIET IN EEN ROOM VLUCHT! GRRR, NIET KLAPPERTAND.... NIET GILT EN KRIJST... NIET BLEEK ZIET! IK ZAL MOG WOESTER MOETEN KIJKEN!
AUUUWGHRR EEN TIJGER
EEN VERSCHRIKKELIJKE TIJGER IN HET DORP!!! BERG JE!
HET VEGE LIJF
OPZIJ!!
MOEDER
BIJ ZO'N RAAD PAST MAAR ÉÉN BELONING: 'N BOUNTY
LEKKERE COCOS IN MELKCHOCOLADE.... MMMM !!!
ZALIG!!! EN TWEE GROTE STUKKEN IN ÉÉN PAKJE!
25 ct
BOUNTY
HEERLIJKE COCOS IN MELKCHOCOLADE